

N:o 35.

Ank. till Riksd. Kansli den 7 April 1885, kl. 3 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af kap. 3 § 4 Kyrkolagen rörande sättet för barns dop.

Lag-Utskottet afgifver härmed, på grund af remiss från Andra Kamaren, utlåtande öfver en af Herr *P. Waldenström* afgifven motion, N:o 139, af följande lydelse:

»Genom Kyrkolagens kap. 3 § 4 är bestämdt, att vid barns dop begjutning med vatten skall användas. Många äro dock de, som, utan att förkasta barns dop, likväl hafva svårt att erkänna begjutningen vara ett rätt dopsätt och därför vilja hafva sina barn döpta medelst neddoppning. Att efterkomma denna deras önskan må visserligen vara så mycket mer billigt, som Luther i ett af sina bihang till de bland lutherska kyrkans symboliska böcker intagna katekeserna framställer ett dopformulär med neddoppning såsom sättet för barns dop.»

»Jag tager mig därför friheten föreslå, att Riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring af Kyrkolagens kap. 3 § 4, att prestman må vara berättigad att, derest föräldrarna till det barn, som skall döpas, sådant önska, förrätta dopet medelst neddoppning; samt att Riksdagen måtte i underdånighet hemställa, det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета, för att en kommande Riksdag föreläggas, ett på detta beslut grundadt förslag till förändrad lydelse af samma lagrum.»

Kap. 3 § 4 af 1686 års Kyrkolag innehåller, bland annat, att vid dopförrättning »presten blottar allenast barnets hufvud och det med vatten

Bih. till Riksd. Prot. 1885. 7 Saml. 21 Häft.

begjuter, brukandes dervid de ceremonier och böner samt det sättet, som härtill dags varit vanligt, och uti handboken infördt är». Motionären önskar nu den lagändring, att prestman må vara berättigad att, derest föräldrarna till det barn, som skall döpas, sådant önska, förrätta dopet medelst neddoppning.

Det nu hos oss brukliga sätt för dopet medelst begjutning har af ålder i Sverige varit öfligt och torde äfven vara det, som mest öfverensstämmer med vårt nordliga klimat. De torde dessutom i vårt land vara få, »som, utan att förkasta barns dop, likväl hafva svårt att erkänna begjutningen vara ett rätt dopsätt», och må hända finnes utaf dem ingen, som bestämdt förnekar giltigheten af ett dop, verkstäldt allenast genom begjutning. Då härtill kommer, att det icke kan vara önskvärdt att göra sättet för administrerande af ett sakrament beroende af valfrihet från enskilda kyrkomedlemmars sida, får Utskottet hemställa,

att motionen icke må föranleda någon Riksdagens vidare åtgärd.

Stockholm den 7 April 1885.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.